

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2022

**Κυριακή ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ (Λουκ. ιδ' 16 - 24, Ματθ. κβ' 14)
11 Δεκεμβρίου 2022**

Ή σημερινή εύαγγελική περικοπή μᾶς ἀποκαλύπτει τὴν ἄφατη εὐσπλαχνία τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπο. Ό αἴνθρωπος, ὅμως, δυστυχῶς πολλὲς φορὲς εἶναι ἀγνώμων καὶ ἀχάριστος πρὸς τὸν Θεό. Ή Χάρις τοῦ Θεοῦ προσφέρεται πλουσιοπάροχα, ὅμως ὁ ἄνθρωπος τὴν ἀποστρέφεται. Ό Θεὸς καλεῖ στὸ δεῖπνο τῆς Βασιλείας του, ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος ἐπιλέγει τὴν ἐπίγεια χαρά, ἡ ὁποία σήμερα ὑπάρχει καὶ αὖτο εξανεμίζεται καὶ χάνεται κατὰ τὸν τρόπο ποὺ καὶ τὰ ἀνθισμένα λουλούδια μαραίνονται.

Οἱ προσκεκλημένοι στὸ δεῖπνο εἶναι ὅσοι βαπτισθήκαμε στὸν θάνατο καὶ στὴν ἀνάστασή του καὶ τρεφόμαστε μὲ τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα Του. Παρόλα αὐτὰ οἱ προσκεκλημένοι ἀποδεικνύονται ἀχάριστοι καὶ ἀγνώμονες «ἥρξαντο ἀπὸ μιᾶς παρατεῖσθαι πάντες». Ό πρῶτος λέει: «ἀγόρασα ἔνα χωράφι καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ πάω νὰ τὸ δῶ». Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος προκρίνει τὰ κοσμικὰ ἀγαθά, ἀντὶ τῆς σωτηρίας τῆς ψυχῆς του, τὰ ὄποια ὅμως εἶναι πρόσκαιρα. Όσο καὶ νὰ κοπιάζει γι' αὐτὰ θὰ ματαιοποιεῖ καὶ θὰ ταλαιπωρεῖται, διότι δὲν πρόκειται νὰ τὰ χαίρεται αἰώνια. Όχι μόνο διότι ὑπάρχει ὁ κίνδυνος ἀπώλειάς τους, ἀλλὰ καὶ διότι αὐτὰ ἀπὸ τὴν φύση τους δὲν μποροῦν νὰ τὸν συνοδεύσουν μετὰ τὸν θάνατο.

Ό δεύτερος, ὁ ὄποιος λέει «ἀγόρασα πέντε ζεύγη βοδιῶν καὶ πρέπει νὰ τὰ δοκιμάσω», εἶναι αὐτὸς ὁ ὄποιος ἀπορροφᾶται ἀπὸ τὶς βιοτικὲς μέριμνες καὶ τὶς ὑποθέσεις τοῦ κόσμου τούτου καὶ χάνει τὸν χρόνο του γιὰ ὅτι ἄλλο. Ό τρίτος ἀπορρίπτει τὴν κλήση τοῦ Θεοῦ, λέγοντας «μόλις παντρεύτηκα καὶ δὲν μπορῶ νὰ ἔρθω». Εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὄποιος δὲν ἔκτιμησε τὴν βαθύτερη σχέση ποὺ ἔχει ἡ προσωρινή του ἀνάγκη μὲ τὴν βαθύτερη τῆς ψυχῆς του καὶ δίνει προτεραιότητα στὴν πρώτη, ἀδιαφορώντας οὐσιαστικὰ γιὰ τὴν δεύτερη. Εἶναι ὁ ἄνθρωπος ποὺ θεωρεῖ ὅτι ὁ γάμος, τὸν ὄποιο ὀφείλει νὰ φροντίζει δὲν ἔχει σχέση μὲ τὰ πιευματικά καὶ δὲν κατανοεῖ ὅτι οἱ σύζυγοι βιώνουν τὴν εύτυχία τους καὶ τὴν ἐξασφαλίζουν μόνον ὅταν ὁ Θεὸς εἶναι παρὼν στὴ ζωή τους.

Αναλογικὰ ὅλοι οἱ Χριστιανοὶ προσκρούουν σὲ αὐτὰ τὰ μεγάλα ἐμπόδια, δηλαδὴ στὴν ἀναγκαιότητα τῆς βιοτικῆς μέριμνας, στὸ μαγνητισμὸ τῆς κατοχῆς τοῦ πλούτου καὶ στὴ δύναμη τῶν ἀπαιτήσεων τῆς σάρκας. Ό κόσμος παρασύρει τοὺς ἀνθρώπους μακριὰ ἀπὸ τὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, μέσα ἀπὸ τὶς φροντίδες καὶ τὶς μέριμνες. Αὐτὲς εἶναι παγίδες ποὺ ἔξαπατοῦν, παρουσιαζόμενες ὡς τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖο. "Ἐνας θέλει νὰ προσευχηθεῖ, ἀλλὰ

ό νοῦς του εἶναι γεμάτος ἀπὸ τὶς φροντίδες γιὰ τὸ σπίτι ἢ τὴ δουλειά του. Ἄλλος θέλει νὰ πάει στὴν Ἐκκλησία νὰ λειτουργηθεῖ, ἀλλὰ προβάλλει μπροστά του ἡ ἀνάγκη τῶν οἰκονομικῶν φροντίδων. Ἄλλος ἐπιθυμεῖ νὰ πάει γιὰ ἔξομολόγηση, ἀλλὰ ἡ καθημερινότητα δὲν τοῦ ἀφήνει χρόνο γιὰ αὐτό. Κι ἄλλος ποθεῖ νὰ ἀγωνιστεῖ, ἀλλὰ ὑποχωρεῖ μὲ εὔκολία στοὺς καθημερινοὺς πειρασμούς. "Ἐτσι περνᾶ ἡ μέρα χωρὶς προσευχή, περνᾶ ἡ Κυριακὴ χωρὶς Ἐκκλησία, περνᾶ ὁ χρόνος χωρὶς μετάνοια, τελειώνει ὁ βίος χωρὶς ζωή.

Γιὰ τὴν ἔμμονὴν καὶ τὴν τελικὴν προτίμησην τοῦ ἀνθρώπου στὴ δύναμη τῶν γήινων καταστάσεων ποὺ ἀποτελοῦν μέγα ἐμπόδιο στὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου, ὁ Ἀπόστολος Παῦλος γράφει χαρακτηριστικὰ ὅτι ἡ πλεονεξία καὶ ἡ φιλαργυρία τοῦ ἀνθρώπου δὲν τὸν ἀφήνουν νὰ ἡσυχάσει καὶ σπαταλᾶ τὸν ἐαυτό του προσπαθώντας νὰ ἀποκτήσει πλοῦτο. Κατὰ τὴν προσπάθειά του ὅμως νὰ ἀποκτήσει πλούτη, ὁ ἀνθρωπός ἀδικεῖ τὸν συνάνθρωπο καὶ ἔτσι ξεχνᾶ τὸν Θεὸν καὶ τὴν πρόσκλησή Του στὸ δεῖπνο τῆς Βασιλείας του, ποὺ παρέχει τὴν χαρὰ τῆς κοινωνίας.

Τελικὰ εἶναι φοβερὸ κακὸ ἡ ἄρνηση τῆς κλήσεως τοῦ Θεοῦ, διότι εἶναι στὴν οὐσία ἐπιλογὴ ἄρνησης μετοχῆς μας στὴν ὄντως ζωή. Εἶναι στὸ χέρι μας νὰ ἀποδειχθοῦμε ἐκλεκτοὶ μὴ προσκολλώμενοι στὶς βιοτικὲς μέριμνες, οἱ ὁποῖες κρύβουν μέσα τους τὴν φθορὰ ποὺ ἀγκαλιάζουμε.

Ἄς μᾶς συνέχει, τέλος, ὁ ἀψευδὴς λόγος τοῦ Κυρίου «οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεται μου τοῦ δείπνου», ποὺ ὡς οἰκοδεσπότης τῆς ἀληθινῆς ζωῆς διασαφηνίζει τὴν προϋπόθεση τῆς μετοχῆς μας στὴν αἰωνιότητά Του, καὶ ἀς διαχειριστοῦμε τὴν πρόσκλησή Του καὶ τὶς προκλήσεις τῆς ζωῆς κατὰ τὴν ἀνάγκη μας.

[dkpdf-button]